

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 10

гр. София, 30.03.2026 г.

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в закрито заседание на тридесети март през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
подп. ВАСИЛ М. ПЕТКОВ

като разгледа докладваното от полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА Въззивно частно наказателно дело № 20266000600008 по описа за 2026 година

образувано по въззивен частен протест, вх. № 109/09.02.2026 г. от прокурор майор Кирил Пейчинов при Военно-окръжна прокуратура – С. срещу определение № 8/03.02.2026 г. по ЧНД № 11/2026 г. на С. военен съд.

Производството е по реда на чл. 243, ал. 8 НПК.

С определение № 8/03.02.2026 г. по ЧНД № 11/2026 г. на С. военен съд е отменено постановление на прокурор от ВОП – С. за прекратяване на наказателното производство по ДП №/2023 г. по описа на ВОП – С..

В частния въззивен протест се изтъкват съображения, че атакуваното определение е неправилно и незаконосъобразно. Посочват се аргументи за това, че наказателното производство е прекратено от прокурора, тъй като деянието не съставлява престъпление от общ характер, тъй като на пострадалия Т. М. е била причинена лека телесна повреда по смисъла на чл. 131, ал.1 от НК, което се преследва по тъжба на пострадалия пред първоинстанционния съд. В протеста е възпроизведена изцяло както приетата от прокурора фактическа обстановка, така изводите му, изложени в обстоятелствената част на постановлението за прекратяване. Възраженията срещу съдебния акт, предмет на настоящото въззивно производство, се изчерпват със изразено съгласие, че „действително в цифровата част на прокурорския акт е налице очевидна фактическа грешка, тъй като не била посочена разпоредбата на чл. 243, ал.1, т.1, вр. с чл. 24, ал.1, т.1 от НПК“, както и, че съдът неправилно е приел, че е налице съществено процесуално нарушение. Иска се от въззивната инстанция да отмени атакуваното определение № 8/03.02.2026 г. на СВС, с което е отменено постановление на ВОП – С. от 12.01.2026 г. за прекратяване на наказателното производство по ДП №/2024 по описа на ВОП – С. и същото да се потвърди, като правилно и законосъобразно.

Процесуалното движение на досъдебно производство ДП №/2024

по описа на ВОП – С. до момента е следното:

Досъдебното производство е образувано с постановление на прокурор от ВОП – С. на 05.09.2023 г. по реда на чл. 212 от НПК, за престъпление по чл. 144, ал.1 от НК. Извършени са процесуално-следствени действия по делото, като са разпитани пострадалите Т. Б. М. и П. Д. М., свидетелите И.Т.К., Б.И.К., А.В.К. М. Б. М., Р. Т. Б., И.И.К.. Изготвени са съдебно-психолого-психиатрични експертизи, съдебно-медицинска експертиза и повторна съдебно-медицинска експертиза по писмени данни, както и са събрани и приложени писмени доказателства. В хода на разследването и анализа на доказателствената съвкупност в постановлението за прекратяване прокурорът е приел, че И.К. не е осъществил състав на престъпление по чл. 144, ал. 3, т.1 от НК, както и че не е налице правната квалификация на деяние по чл. 131, ал.1, т.12 от НК. Видно от материалите по делото с постановление от 29.07.2024 г. на прокурор от ВОП – С. досъдебното производство по делото е било спряно на основание чл. 25, ал.1, т.6 от НПК, тъй като в хода на разследването е установено, че престъплението се преследва по тѣжба на пострадалия. След като представителят на държавното обвинение е приел е, че е налице престъпление по чл. 130 от НК, което по аргумент на чл. 161, ал.1 от НК се преследва по тѣжба на пострадалия и с постановление от 12.01.2026 г. е възобновил производството. На същата дата е прекратил досъдебното производство, на основание чл. 245, ал.4 от НПК.

По делото няма привлечено обвиняемо лице.

В законоустановения срок прокурорския акт е обжалван пред първоинстанционния съд, който е постановил съдебния акт, предмет на настоящото производство.

Първоинстанционният съд е констатирал, че в постановлението са изложени съображения, за това, че нанесената лека телесна повреда не е извършена по хулигански подбуди и правилно е обоснован извод, че престъплението по чл. 130, ал.1 от НК се преследва по тѣжба на пострадалия и е прекратил наказателното производство за това престъпление на основание чл.245, ал.4 от НПК. В атакуваното определение съдът е приел, че постановлението на прокурора е постановено при съществени процесуални нарушения, тъй като в обстоятелствената част на постановлението прокурорът е обсъждал, че не е налице състав на престъпление по чл. 144, ал.3 от НК – закана за убийство, извършено от И.К. срещу пострадалия Т. М., а в диспозитива на постановлението за прекратяване липсва произнасяне дали наказателното производство се прекратява и в тази му част или продължава да е висящо за престъпление по чл. 144, ал.3 от НК. Обосновал е извод, че е налице неяснота между мотивите и диспозитива на прокурорския акт поради неяснота дали е висящо обвинението за престъплението по чл. 144, ал.3 от НК. Въз основа на това съдът е приел, че са налице съществени процесуални нарушения, които накърняват правото на защита на участниците в наказателното производство и е отменил изцяло постановлението за

прекратяване на наказателното производство по ДП №/2023 г. по описа на ВОП – С..

Въззивният частен протест против атакуваното определение № 8/03.02.2026 г. по ЧНД № 11/2026 г. на С. военен съд е подаден в законоустановения 7-дневен срок, поради което е процесуално допустим. Разгледани по същество е неоснователен.

За да провери правилността на извода на прокурора, че няма осъществено престъпление, основният съд е длъжен да направи преценка за обосновааност, т.е. дали са събрани и съобразени възможните относими доказателства към случая, както и дали правилно е приложен законът - дали от събраните по делото доказателства се установява нечие поведение, осъществяващо състав на престъпление. Съгласно тълкувателно решение № 1 от 25.07.2023 г. по т.д. № 1/2023 г., ОСНК на ВКС съдебният контрол върху постановлението на прокурора за прекратяване наказателното производство на основание чл. 243, ал. 1, т. 1, пр. 2 вр. чл. 24, ал. 6 вр. ал. 5, т. 1 от НПК обхваща не само законосъобразността на констатацията за наличие на предпоставките по чл. 24, ал. 6 вр. ал. 5, т. 1 от НПК, но и обосновааността и законосъобразността на изводите на прокурора има ли извършено деяние и съставлява ли то престъпление, което се преследва по тъжба на пострадалия. Това постановление следва да съдържа както изводите на прокурора за наличие на формалните предпоставки за прекратяване на наказателното производство по чл. 24, ал. 6 вр. ал. 5, т. 1 от НПК, така и констатациите му по фактите и правото относно деянието, съпътстващ тези изводи доказателствен анализ и посочване на ползваните доказателства относно установените обстоятелства. Разпоредбата на чл. 243, ал. 5 и 6 НПК изрично установява произнасяне на първоинстанционния съд по обосновааността и законосъобразността на постановлението за прекратяване на наказателното производство с оглед същината на приложените доказателства. Въззивната проверка установи, че принципно е спазен процесуалния ред, гарантиращ годността на доказателствата и възможността на базата на тях да се изградят изводи за релевантните по делото факти.

Произнасянето на първоинстанционният съд не търпи упрек, в смисъла вложен във въззивния протест. Основният съд е извършил необходимата и дължима проверка на обосновааността и правилността на оспореното пред него постановление за прекратяване на прокурор от Военно-окръжна прокуратура – С., като е осъществил дължимия съдебен контрол върху него. Доколкото по делото няма привлечено лице като обвиняем, съдът е проверил правилността на изводите на прокурора, свързани преди всичко с обективната страна на деянието. Неоснователно се поддържа, че дейността на контролирания съд е в нарушение на изискванията на НПК.

Военно-апелативният съд, след като извърши цялостна проверка на атакуваното определение, намери за правилен извода на първоинстанционният съд, че в диспозитива на прокурорското постановление

липсва произнасяне дали наказателното производство в частта за извършено престъпление общ характер по чл. 144, ал. 3 от НК се прекратява или продължава да е висящо. Разпоредбата на чл. 245, ал.4 от НПК е относима единствено за престъпления от частен характер, каквото е престъплението по чл. 130 от НК – лека телена повреда.

Следва да се отбележи, че постановлението по чл. 243 от НПК за прекратяване на наказателно производство представлява съответствие и единство между обстоятелствената част и диспозитива. В обстоятелствената му част следва задължително да се мотивират правните изводи, които се материализират ясно в диспозитива. Несъответствие между тях и/или липса води до незаконност на прокурорския акт. Това е така, защото прокурорът има задължение да изложи фактически констатации относно деянието, да посочи доказателствата за тях и правните си изводи, а в диспозитива му трябва да се отразят точно юридическите основанията за прекратяване и да посочва ясно кой е субектът и за кое деяние се прекратява, което не е сторено. Нарушаването на юридическото и словесно единство в постановлението на прокурора е основание за отмяна на акта, тъй като ограничава правото на защита и прави невъзможна преценката на съда за законосъобразност, което обосновава като правилен и законосъобразен извода на първоинстанционният съд, че в диспозитива на прокурорското постановление липсва произнасяне дали наказателното производство в частта за извършено престъпление по чл. 144, ал. 3 от НК се прекратява или продължава да е висящо. Яснотата е от съществено значение, тъй като неправилно формулирано прекратяване може да доведе до неблагоприятни правни последици, като волята на прокурора следва да бъде ясно и разбираемо заявена, а не предполагаема. Постановлението на прокурора трябва категорично да посочва правното основание и фактическите причини, без да се допускат противоречия, неточности или непълноти, а прекратяването на наказателното производство трябва да бъде ясно, недвусмислено и добре мотивирано, за да гарантира правото на защита и правната сигурност.

Поради изложеното въззивният частен протест следва да бъде оставен без уважение, а атакуваното определение да бъде потвърдено като обосновано и законосъобразно.

След връщането на делото прокурорът следва да прецени налага ли се или не попълване на делото с нови доказателства, или след задълбочен анализ на събраните доказателствени източници, да изложи последователно възприетите факти по делото и обоснове своите правни изводи при единство на обстоятелствена част и диспозитив в прокурорския акт.

Водим от горното и на основание чл. 243, ал. 8 НПК, Военно – апелативният съд,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА определение № 8/03.02.2026 г. по ЧНД № 11/2026 г.
на С. военен съд.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на жалба или протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____